

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

0 chestiune de actualitate.

§§-i 18, 40, 88 și 150 din „Statutul organic”.

Problema, care va forma totdeauna preocupățiunea de căpetenie a conducerii noastre bisericesti, va fi, să asigure tuturor organelor administrative și corporațiilor reprezentative ale bisericii noastre posibilitatea de a funcționa normal și regulat, ferindu-le de orice ingerință străină, păgubitoare principiului de autonomie bisericească.

Dacă problema aceasta și în timpuri normale formează una din datorințele cele mai importante ale conducătorilor bisericii noastre, cu atât mai greu apasă ea, asupra tuturor celor cu simț de răspundere, în împrejurările excepționale de grele, prin cari se strecoară acum viața poporului nostru și a tuturor așezămintelor lui.

Războiul actual a chemat multime mare dintre slujitorii și credincioșii bisericii noastre la îndeplinirea supremei datorințe față de tron și patrie. În timpul acesta, de o durată anevoie de prevăzut, toți cei plecați la războiu sunt împedecați întru exercitarea drepturilor, ce le acoardă, precum și întru îndeplinirea datorințelor, ce le impune, Constituția bisericii noastre.

Cel mai însemnat drept, pe care îl acoardă „Statutul organic” tuturor parohienilor majoreni, cari își implinesc datorințele parohiale creștinești, este dreptul electoral, chemat să-l exercite fiecare la alegerea preoților, învățătorilor, a membrilor comitetului parohial, precum și a reprezentanților, pe cari îi trimite în sinoadele protopopești, eparhiale și în congresul național-bisericesc.

La începutul anului 1915 ar fi să-și exercite toți credincioșii bisericii noastre din întreaga mitropolia dreptul de a alege comitet parohial și deputați sinodali pe un nou ciclu de 3 ani, iar în toamna aceasta ar fi trebuit să se facă alegerea deputaților congresuali, căci, după cum stipulează „Statutul organic” în § 18: „Membrii comitetului parohial se aleg pe 3 ani, se pot însă și realege”; în § 40: „Membrii sinodului protopresbiteral se aleg pe 3 ani și se pot realege”; în § 88: „Membrii sinodului eparhial se aleg pe 3 ani și pot fi realeși” și în § 150: „Deputații congresuali se aleg pe un period de 3 ani, cu a căruia expirare se publică alegeri nouă cel mult în restimp de 3 luni”.

Expirând ultimul period de 3 ani pentru congresul național-bisericesc din 1915, ar fi trebuit să se facă alegeri încă în toamna acestui an. Dar nu s'au făcut. Și credem, că procedarea Consisto-

rului mitropolitan, care în ședința sa din August a. c. n'a aflat timpul potrivit de a da ordin pentru săvârșirea acestor alegeri, a fost corectă și motivată. Căci ar fi fost cât se poate de nejust și neechitabil, ca atunci, când floarea poporului nostru, majoritatea membrilor din sinoadele parohiale, își expun viața pe câmpiile de războiu, cei rămași acasă, bătrânii și neputincioșii, să se dedea la exerciții electorale nu tocmai indispensabile.

Alături de acest motiv, care a determinat Consistorul mitropolitan să nu ia nici o dispoziție pozitivă cu privire la săvârșirea alegerilor în acest an, a mai fost desigur și teama justificată prin o veche experiență, că orice alegere dă prilej de mișcare neobicinuită, de neliniște și agitație în sinul poporului. Și în starea de războiu de azi ar fi fost riscat a expune poporul la astfel de eventualități, cari ar putea foarte ușor să provoace ingerința nedorită a unor factori externi și amestecul lor prejudicios în afacerile constituționale ale bisericii noastre.

Aceleași motive socotim, că vor da mult de gândit și Consistoriilor noastre eparhiale, cari până la începutul anului viitor (1915) vor trebui să dea organelor subalterne îndrumări mai precise, decum a dat Consistorul mitropolitan, în privința aranjamentului de făcut în împrejurările actuale, ca să-și poată continua corporațiunile bisericești activitatea lor și fără a trece prin sdruncinatura obicinuită a noilor alegeri.

Ce ar fi deci de făcut?

Răspunsul la această întrebare nu este tocmai ușor. Căci dela 1868 încoace țara noastră n'a mai fost în împrejurări atât de grele, ca cele de azi. Deci în cursul acestui început de epocă constituțională în dezvoltarea bisericii noastre nu vom găsi nici un caz de precedentă, a cărui analogie s'o putem aplica împrejurărilor din zilele noastre. „Statutul organic” și regulamentele noastre bisericești încă nu cuprind vre-o dispoziție specială pentru asemenea stări excepționale. Nu exista nici o lege și nici un regulament, ale căror dispoziții să poată înbrățișa seria infinită a tuturor eventualităților și întâmplărilor, pe cari valurile vremii le pot scoate la suprafață.

Există însă un remediu, cu care se ajută adeseori, în țările luminate, cei chemați a interpreta sau a executa legile. În lipsa unei dispoziții legale sau reglementare a timpului de față ei aplică dispoziții ale unor legi mai vechi, uneori foarte vechi, ori cauta vre-un punct de sprijin în activitatea și în intențiunile, mărturisite cu graiul sau în scris, ale legislatorului.

Să vedem ce cărări ne-ar putea deschide și nouă, în împrejurările actuale, acest remediu?

„Statutul organic”, în forma sa definitivă de astăzi, cum ni l-a dat congresul național-bisericesc din 1868, în unele dispoziții este mai puțin avantajos decum era „Regulamentul organic” dela 1864, sau chiar „Proiectul de Statut organic”, prezentat de Șaguna congresului din 1868. Dacă voim deci să cunoaștem intențiunile marelui legislator al bisericii noastre, va trebui să preferim pe aceste din urmă, ca pe niște izvoare genuine ale concepțiilor clare și sănătoase de cari era călăuzit Șaguna, a cărui susceptibilitate — după cum se știe — a rămas grav rănită, când majoritatea congresului din 1868 n'a vrut să țină samă de concepțiile și experiențele bogate ale legislatorului.

Atât în „Regulamentul organic” prezentat de Șaguna sinodului din 1864 și aprobat de aceasta cu însuflețire, precum și în proiectul de „Statut organic” din 1868, se cuprind dispozițiuni, în sensul cărora membrii comitetului parohial, ai sinodului protopresbiteral și eparhial, precum și ai congresului, se aleg pe câte un ciclu de 6 ani (cf. *Actele sinodului din 1864* pag. 95, 105, 131, și *Protocolul congresului național-bisericesc român* din 1868 pag. 133, 140, 159).

Comisiunea congresului din 1868 a modificat însă proiectul lui Șaguna, punând în loc de *ciclu de 6 ani* pretutindeni câte un *ciclu de 3 ani*. Oricine înțelege, că nota distinctivă și caracterul esențial al bisericii este stabilitatea, conservatismul, va admite, că comisiunea congresuală, din punct de vedere bisericesc, a procedat greșit, când a introdus în proiectul lui Șaguna această modificare. A expune poporul drept credincios tot din 3 în 3 ani la alegeri, împreunate cu momente adeseori prea puțin edificatoare, nu este o măsură proprie a contribui, nici la progresul moral și religios al bisericii, nici la înțărămarea sufletească a credincioșilor ei. Experiențele constituționale de 46 de ani au dovedit în deajuns desavantajul acestei dispoziții greșite.

Acum se oferă conducătorilor bisericii noastre un prilej potrivit de a se folosi, ca de un excelent remediu, de dispoziția contemplată de Șaguna la 1864 și 1868, prelungind, sub necesitatea poruncitoare a împrejurărilor excepționale, ciclul anilor 1912—1914, și transformându-l într'un *ciclu de 6 ani: 1912—1917*.

Consistoarele eparhiale vor găsi motive deajuns spre a putea face evident înaintea tuturor membrilor colegiilor preoțești și ai sinoadelor parohiale, că soluția aceasta este cea mai corăspunzătoare

în actualele împrejurări. Un caz analog din domeniul administrației civile: prelungirea mandatului pentru funcționarii dela comitat, pe calea unei ordinațiuni ministeriale, încă poate fi invocat ca argument.

Dar spre a îndeplini și dispoziția suscitaților §§ din „Statutul organic”, „circulara” consistorială, ce se va da în această chestie, va fi bine să îndrume sinoadele ordinare, cari în sensul §-lui 12 din „Statutul organic” trebuie să se țină în Ianuarie 1915, a declara prin un conclud special, că își dau învoirea, ca membrii comitetului și deputații sinodali, aleși la începutul anului 1912, să poată fi considerați acum ca „realeși”, fără îndeplinirea multelor formalități electorale, și pe baza acestor concluze să-și poată continua activitatea și în următorii 3 ani 1915, 1916, 1917. Aceasta ar fi o modalitate de a împăca litera §§-lor respectivi cu intențiile lui Șaguna și de a feri biserica și instituțiile ei de vârtejul unor lupte și agitații electorale, cari nu pot să-i aducă nici un bine în împrejurările grele de azi.

Aceasta îmi pare, că ar fi o soluție corăspunzătoare și acceptabilă. Cine cunoaște alta mai bună, să nu întârzie a o da la lumină, oricât ar fi de potrivnică părerilor schițate mai sus. Contraria juxta se posita magis elucescunt.

Dr. Ioan Lupaș.

Ozi istorică. Astăzi, în 2 Decembrie n. se implinesc 66 de ani, decând *Maiestatea Sa, Împăratul și Regele nostru Francisc Iosif I a urcat tronul strămoșilor sei. Era și atunci înourat cerul monarhiei, ca și astăzi!*..

Ruși în Bucovina. Primitiv spre publicare următoarele informațiuni: Consistoriul mitropoliei gr.-ort. din Bucovina a luat hotărârea încă în Octomvrie, după eliberarea orașului Cernăuți, că dacă va fi amenințat orașul Cernăuți de primejdia unei noue invazii rusești, consistoriul să-și mute reședința la Dorna-vatra. Membrii consistoriului, conform acestora, au sosit astăzi (Sâmbăta) în Dorna. Escelența Sa, Mitropolitul *Dr. Repta*, se afla deja de câteva zile acolo. Aceasta de terminare a consistoriului e cea mai bună dovadă, că autoritatea bisericească gr.-ort. din Bucovina, după tratarea nedeamnă experiată pe vremea invasiunii rusești, se așteaptă la nouă asupra și volnicii din partea Rușilor. E o dovadă aceasta totodată și despre aceea, cât de puțin crezământ merită asigurările Rușilor, că ei vin se elibereze pe ortodoxii din monarhie. E caracteristic mai departe și faptul, că consistoriul a adus hotărârea cu unanimitate, deci membrii sei români, aflători în majoritate, și Rutenii, deopotrivă, se feresc de Ruși!

Apel.

Serbarea de Crăciun a soldaților internați în spitalele locale.

Filiala locală a reuniunii «Crucea Roșie» intenționează a aranja, cu binevoitorul concurs al tuturor reuniunilor de femei din loc, precum și al epitropiei supreme a reuniunii economice săsești ardelenne, pe seama tuturor soldaților bolnavi și răniți, cam 3000 la număr, internați în toate spitalele locale, o serbare de Crăciun, astfel, ca fiecare soldat să capete dar egal.

De oarece reuniunea «Crucea Roșie», în considerarea altor multe obligamente, nu-i în stare de-a suporta singură speșele împreunate cu această serbare, roagă publicul orașului nostru, ca prin daruri abundente în bani gata să facă posibilă aranjarea serbării. Afară de daruri în bani se primesc cu mulțumită și țigări, țigarete, ciocolată, făină, zahăr, ouă, luminări de Crăciun și sfeșnice.

Toate aceste daruri, donatorii sunt rugați a le preda în vederea scurtării timpului cât mai curând în cancelaria epitropiei supreme a reuniunii economice săsești ardelenne. (Piața mare Nr. 19, în curte înapoi).

Comitetul filialei sibieni
«Crucea Roșie».

Războiul.

Impăratul Wilhelm al Germaniei, care până acuma a stat necontenit în cartierul general german dela apus, pentru a controla războiul purtat în contra Franței, Angliei și Belgiei, a sosit zilele trecute în cartierul general german dela nord, pentru a vedea și aci cu ochii proprii cum stau și cum merg lucrurile în războiul cu Rușii.

Vre-o știre nouă n'avem de altcum dela granițele rusești. Ce ni se comunică este numai atâta, că unele încercări de înaintare ale trupelor rusești pe la Lodz au fost împedecate de Germani cu succes. Părți de trupe rusești au fost atacate de trupele germane. În Galiția apoi, unde se află trupele noastre puse în fața trupelor rusești, situația e neschimbată. În Carpați însă s'au dat mai multe lupte însemnate, terminate cu învingerea trupelor noastre asupra celor rusești.

Mai ales la Homonna, teritoriu ungar, cam 35 kilometri depărtare dela graniță și nu departe de Cașovia, lupta a fost foarte înverșunată și Rușii au fost bătuti rău de honvezii noștri. Au pierdut mulți morți și răniți, și mulți prizonieri. Peste tot noua in-

vasiune a Rușilor în Ungaria s'a terminat și deastădată cu înfrângerea lor.

În Sârbia dușmanul desvultă o apărare desperată și caută să împedecă înaintarea trupelor noastre, dar fără succes. Ai noștri merg mereu înainte. Au ocupat localitatea Ujița și au luat în captivitate doi generali, 19 ofițeri și 1300 soldați, afară de cei prinși mai înainte.

Pe câmpul de războiu din apus situația e tot neschimbată. De trei luni stau trupele față în față și încă tot nu se pot birui una pe alta. În conflictul ruso-turc apoi Turcii se laudă cu învingeri continue asupra trupelor rusești.

Carierele vieții

de Iuliu Crișan.
(Urmare).

Deschiderea atelierului propriu.

Deschiderea atelierului propriu nu e lucru așa de ușor, cum se pare la primul moment. Aceasta ne-o arată atâtea exemple din viața de toate zilele. Câți meseriași bine pregătiți, harnici chiar, cari ca calfe au făcut bani, devenind măiestri independenți se nimicesc, pe când alții de multe ori fără pregătire diplină se fericesc, fac avere și-și creiază o poziție socială frumoasă. Se naște întrebarea deci, unde zace secretul succesului, ca măestru independent?

Un răspuns hotărât la această întrebare nu a dat nimenea până acum. E drept, că se publică diferite comunicări prin gazete, în care se arată, cum cutare milionar a ajuns la starea în care se află. Acestea însă nu dau nici o normă sigură de urmat.

Cu toate acestea, experiența a dat unele puncte, cari urmate pot să contribuie în parte la clarificarea chestiei. Aceste puncte sunt: Să deschidă atelier propriu numai acela, care pe lângă priceperea deplină a meseriei sale are și *spirit de negoț*. Acum a trecut timpul, când cu învățarea unei meserii, și exercițiul cinstit al aceleia dădea pâinea sigură. Astăzi oricare știință, ori-ce dexteritate personală, e marfă ca și postavul, sau ca și pielea. Dacă nu te pricepi la valorisarea ei, nu câștigi nimic cu ea. Dacă nu-mi pot câștiga cumpărători pentru ea, atunci îmi rămâne, sau lucru eu cu pagubă. De aceea trebuie să cercetez, să simțesc pe acela, care are lipsă de știința mea, de serviciul meu. Dacă mi-am găsit omul, atunci trebuie să-mi scot prețul, toată valoarea lui dela el.

Ce urmează din aceasta? Întâi aceea, că dacă față de unele produse ale meseriei mele nu se arată trebuință, să le părăsesc și să produc astfel de lucruri, cari au trecere.

Se cere mai departe să presimți schimbările ce le provoacă moda. Să fi apoi

asortat cu tot felul de produse, ce se țin de acea meserie, și pe cari publicul le cumpără bucurosi din acelaș loc. D. e. lângă păpuși de piele, să ții și păpuși de pânză, globin etc.

Trebuie să știi mări trebuințele publicului și a deștepta pofta de cumpărare. În scopul acesta trebuie să-ți aranjezi galantare frumoase și să ai bolte luminoase, ca în felul acesta să se recomande însași marfa.

Să-ți recomanzi marfa.

La expediție să fi cu deosebită grijă și punctualitate.

Să cauți să-ți câștigi nouă cunoștințe referitoare la pregătirea celor mai nouă produse ale meseriei; cui îi permit împrejurările, să călătorească în orașele mari și să viziteze magazinele și galantarele de acolo. Dacă vede aci anumiți articoli, cari ar avea căutare și acasă, să ia câte unul, iar ajuns acasă, să pregătească câteva de probă: Dacă acestea se trec, atunci să facă în măsură mare.

Cine va urma aceste sfaturi, se va convinge, că cuprind adevăruri netăgăduite.

Acela, care nu are spiritul de negoț, și care nu se știe acomoda cerințelor timpului, în împrejurările zilelor noastre face cu mult mai bine, dacă rămâne calfă.

E întrebarea însă, că fiind calfă, poate-se cineva ferici. Și cine are o poziție mai favorabilă, meseriașul independent sau lucrătorul?

Aceste întrebări ni se vor clarifica, dacă ne vom aduce aminte, că câștigul calfei e sigur, al meseriașului începător e nesigur. Calfele n'au nici o greutate publică, pecând umărul meseriașului e încărcat cu o mulțime de sarcini.

Calfele au fond de pensiuie și diferite mijloace de ajutoare în caz de primejdiure, pe când meseriașul nu.

Cine însă voiește să se stabilească, acela o poate face foarte ușor. Cele ce sunt trebuincioase să se facă pentru deschiderea atelierului, le normează legea și sunt în partea cea mai mare cunoscute. De aceea nu insist asupra lor.

III. Carierele comerciale.

Negoțul prin diferitele lui specii iarăși oferă o mulțime de cariere. Aceste cariere sunt foarte bănoase și oferă celor harnici, pricepuți în ale negoțului, o poziție independentă și sigură.

Carierele comerciale nu cer pregătire mare anterioară, de multe-ori școala poporală e de ajuns pentru îmbrățișarea unui ori altui ram de comerț.

Negoțul nu se poate învăța din carte, și nici din școală; de aceea e bine, ca copiii cât de tineri să se aplice pe această carieră, unde prin experiențele ce le oferă negoțul însuși se califică mai bine.

Pentru câștigarea cunoștințelor teoretice sunt instituite școlile învățăceilor

comerciali, unde învățăceii de negoț pot să se introducă în contabilitate, în corespondență și altele.

La stabilirea independentă, având lipsă de un capital mai mare e bine dacă numai părinții cari au ceva stare își aplică copiii la aceste cariere.

Afară de aceasta, fiind neapărat ca în țara noastră să știe limba maghiară, e bine, ca înainte să-i deie un an ori doi la un gimnaziu, școala reală ori civilă, ca să-și însușiască această limbă. De multe-ori au lipsă și de limba neamtească. Cei ce voiesc, ca copiii lor să știe această limbă, e bine dacă pe băiatul lor îl aplică ca învățel la un neguțator german, bine înțales dacă a învățat cele 2 clase la școala maghiară. Dacă cele două clase le învață la nemți, atunci anii de învățel să-i petreacă în o localitate maghiară, unde și în școala de învățăcei și afară de școală își poate însuși limba.

Dacă se mulțănesc numai cu limba maghiară, atunci e destul și dacă îl aplică de învățel în o localitate maghiară.

Indrumările date la carierele industriale, referitoare la alegerea neguțătorului, se potrivesc și aici. De aceea nu le mai repet.

Acei părinți, cari nu voiesc să-și facă băieții neguțatori în înțalesul strâns al cuventului, ci oficianți comerciali (corespondenți, contabili, casieri etc.) trebuie să-și dea copiii la școlile comerciale superioare.

Astfel de școli sunt multe, iar noi Românii avem una singură, la Brașov.

În școlile acestea se primesc elevi, cari au absolvat cu succes clasa a IV la vr'un gimnaziu, școală reală, ori civilă.

După terminarea școlii acesteia și după depunerea examenului de maturitate băieții au dreptul de voluntariat și se pot aplica ca contabili, corespondenți la întreprinderile comerciale, ori ca funcționari la instituttele de băni.

Prin instituttele de băni s'a dat ocașiunea a se plasa mulți tineri de ai noștri, dar acum începe a nu mai fi loc. Vor trebui să se aplice deci și la întreprinderile comerciale particulare.

De altmintreala școala aceasta, intrucât ar fi numai posibil, să o absoalve toți, cari se aplică pe cariera comercială și voiesc a să stabili în mod independent.

Cea mai înaltă școală comercială este *academia comercială*. Academii comerciale sunt în mai multe locuri și anume, în Cluj, Dobrițin și Budapesta. În academia din Budapesta timpul de instrucție e de 2 ani împărțiti în 4 semestre.

La această academie se primesc elevi ordinari și extraordinari.

Ca elevi ordinari se primesc maturisanții școlilor comerciale superioare, maturisanții școlilor medii, precum și aceia, cari au absolvat școlile economice și industriale, și a căror atestat final (mezőgazdasági și ipariskolai végbizonyitvány)

FOIȘOARĂ.

Cucerirea polului de sud.

De Mateiu Voileanu.
(Urmare).

În direcțiunea mai departe spre sud s'a trecut prin marea dintre Caphorn și Australia. Norocul cu vânturile favorabile din direcțiunea sudostică, căci altcum drumul ar fi cerut timp și mai îndelungat. În cele din urmă au dat de munții de gheață, și de sloii compacti, cari au reclamat deosebită îngrijire în conducerea vasului.

A fost noroc deosebit, că referințele de gheață erau favorabile, și munții de gheață puteau fi înconjurați fără mare ocol.

Este un merit deosebit al conducătorului Nilsen, dela marina norvegiană, care a studiat natura mării polare, și modalitățile de a putea înainta fără pericol. Direcțiunea era pe marea Ross. În cele din urmă a trecut corabia și peste greutățile din acești sloii plutitori, și a ajuns la coasta de gheață Ross.

În lungul ei au străbătut în cotitura Balenei, au sflat loc potrivit pentru debarcare, și au proptit corabia în marginea păretelui de gheață. Aceasta s'a întâmplat în Ianuarie 1911. Păretele se înalță până la 100 m., erau însă locuri ușor de străbătut platoul de gheață.

Împrejurarea aceasta norocoasă o au folosit și au debarcat.

Stabilită pe gheață corabia a fost întărită, și s'au apucat de facerea locuințelor, cari erau gata de acasă și trebuiau numai încheiate. Ici colea se mai mizeau sloii, corabia schimba poziția, se ținea însă binisor în apropierea barierei luate.

Vremea a fost stabil frumoasă, și lucrul cu facerea locuințelor mergea repede. Corabia sta lăntuită lângă barieră. În apropierea corăbiei sunt vederi deosebit de frumoase, ici rătăcește un câne de mare. Iar împrejur sunt naseri polare, Mōven. Un om cu sanie «ki părăsește corabia, spre a înainta la uscat, cum se numește acuma locul și a ordina lucrurile.

Le-a făcut serviciu nespun de mare sâniile din nord *ski*. Instrumentele acestea se întrebuințeschă acuma și în părțile noastre. Originea lor este din nord, din Scandinavia. În acestea și în sâniile a pus Amundsen speranța de a putea atinge polul de sud, căci fără asemenea instrumente călătoria în părțile acestea este aproape peste putință.

E caracteristic, că călătorii de până acuma *Scott și Shackleton*, ambii englezi, nu s'au cugetat la avantajele acestui instrument în călătoriile lor antartice. Amundsen însă și soții lui, ca Norvegienii, cunoscători din pruncie cu aceste puternice arme în regiuni polare, din capul locului, și-au pus speranța în avanteșul lor, și nu s'au îngelat. Folosul lor a justificat așteptările. Între soții săi Amundsen avea adevărați meșteri în cârmuirea instrumentului, și mai ales Bjaland, norvegian adevărat, a câștigat

premiu în cursurile aranjate acasă în Norvegia. Au și făcut asemenea sâniile cu măestrie, căci furnisarea, perfecționarea și confecționarea lor a fost sarcina și oficiul lui Bjaland. Sâniutele acestea nu numai le-au înlesnit înainterea, ci în multe cazuri printre prăpastiile sloilor le-au mântuit viața.

Căpitanul corăbiei a fost Nilsen în grija lui a fost tot ce privește corabia. Acum la descărcare el urmărește cu atențiune lucrurile, și cumpără tot ce se scoate din corabie și ce se pune în corabie. Cu acest bărbat vom mai face cunoștință. El a avut misiunea să scoată corabia dintre acești sloii, să o conducă în apele tropice, acolo să facă studii oceanografice, și la anul să fie din nou aici spre a transporta acasă pe norvegienii sosiți aici spre a descoperi polul sudic.

După ce locuințele cele nouă au fost terminate, s'a început cu descărcarea corăbiei. Rând pe rând s'au scos din corabie lucrurile, s'au pus pe sâniile și s'au așezat în cartierul de iarnă, în locuințele de gheață.

La lucrarea aceasta s'a început rolul cănilor nordici, cari nu bucurosi s'au dedat cu hamul și cu comanda stăpânilor lor. S'a început transportul cu sâniile, la cari trăgeau câinii.

N'a fost lucru ușor cu silirea cănilor de a face acuma serviciul. Luni de zile au durmit, au levenit, au fost grijiti, desmierdați, și acuma nu le venea la socoteală să fie puși în ham și să tragă poveri. Stăpânii cănilor însă erau oameni pricepuți, versati în lucruri de acestea și în câteva săptămâni

câinii trăgeau și mergeau la poruncă, de era mai mare plăcerea să observi, cum mergeau lucrurile de bine.

Grupa pe uscat.

Din capul locului s'a făcut planul, ca oamenii să se împartă în 2 grupuri. Unii cari să așeze în magazine la anumite locuri proviant de mâncare, alții cari să îndeplinească lucrurile de acasă.

Chemarea grupului prim era să întocmească cele de acasă și să cerceteze locurile din apropiere. Înaintea sa are acest grup, imensul șes al mării, după cum se prezintă el în acest bay. La dreapta este stâncă numită capul, cap de om. Dela acest punct de observațiune avea să fie urmărită corabia în cursul ei și acuma la plecare, dar mai ales la anul, când era să se întoarcă.

În fiecare corabie, ca și în fiecare familie, bucătarul are un rol deosebit. Un asemenea rol a avut aici la polul sudic bucătarul expediției. Măiestru în felul său a fost bărbatul, care a împlinit locul acesta. Marinar vechiu, veteran în marea de gheață, cu multe experiențe din nenumerate expedițiuni, cunoștea viața deci și din punctul acesta. Totdeauna gata de a-și face datorința, totdeauna vesel, *Lindström*, căci asa se numea bucătarul, devine camaradul desmerdat al expedițiunii. Pe lângă misiunea de bucătar mai avea și datorința de a îngriji instrumentele meteorologice. Era inventios și în ce privește tractarea cu instrumentele. Un instrument cu mehanismul

indreptățește la aceasta. Cei cu diplomă de învățători însă nu pot fi primiți.

Ca elevi extraordinari se primesc cei de 18 ani, cari pot dovedi, că au cunoștințele necesare, ca să poată înțelege prelegerile.

Fie care elev ordinar sub titlul de didactru trebuie să plătească în fiecare an câte 250 cor, iar cei extraordinari pentru fie care obiect ce se propune într-o oră la săptămână câte 24 cor.

După absolvirea academiei elevii ordinari primesc absolutoriu. Cei extraordinari nu primesc nici un fel de atestat. Că au luat parte la aceste cursuri, drept dovadă le servește indexul, care are să fie scris de profesorul ale cărui prelegeri le-a ascultat.

Privatiști nu se primesc.

Absolvenții școlii acesteia pot să-și creeze frumoase poziții sociale și materiale, de aceea cine numai poate și are înclinare spre comerț, să le absolve.

(Va urma).

Deschiderea parlamentului român.

Sambătă s'a făcut în București, cu solemnitate obișnuită, deschiderea corpurilor legiuitoare române. S'a oficiat întâi un serviciu divin solemn la mitropolie, prin I. P. S. Sa, Mitropolitul-Primat Conon, cu asistență mare, apoi deputații și senatorii s'au intrunit în sala de sedințe a palatului adunării deputaților, unde la orele 12 a sosit și M. Sa Regele Ferdinand, însoțit de Mostenitorul de tron, Principele Carol. Au fost primiți cu aplauze șgomoase. Regele a făcut deschiderea sesiunii ordinare a parlamentului român cu următoarea vorbire, ascultată cu încordată atențiune:

„Domnii Senatori! Domnii Deputați! Deschizând pentru prima oară sesiunea ordinară a Corpurilor Legiuitoare, gândul Meu se îndreaptă către Iubitul Meu Unchiu, a cărui încetare din viață o plângem cu totii.

Prin înțelepciunea, prin virtuțile, prin munca Lui neobosită, închinată toată numai binelui oștesc, Regele Carol a înscris în istoria neamului nostru una din paginile cele mai glorioase.

În timp de războiu El a dus viteza noastră oștire la izbandă, iar în timp de pace El a veghat neobosit și a călăuzit întreaga desvoltare a Statului, ce ne a îngăduit, ca în mai puțin de o jumătate de secol, sub binecuvântata Lui domnie, să întemeiem un Regat, care pășeste cu încredere spre îndeplinirea urzitei sale.

Simțim astăzi cu atât mai dureros pierderea acestui mare Rege, cu cât situația internațională presintă o neobișnuită gravitate.

Ca să putem trece aceste vremuri grele, avem neapărată nevoie de concursul sincer și de patriotismul luminat al tuturor forțelor națiunii, precum și de unirea sufletească a tuturor.

Domnii Senatori! Domnii Deputați! Sunt convins, că pătrunși de însemnătatea situației actuale, nu veți pregeta să dați guvernului Meu tot sprijinul convenit, ca el să poată aduce la îndeplinire diferitele proiecte de legi cerute de împrejurări, sau menite să îndeplinească trebuințele ar-

matei, pe care națiunea întreagă o înconjoară cu dragoste și încredere.

Domnii Senatori! Domnii Deputați! Înaltă cătră Cel Atot Puternic rugile Mele, ca să binecuvinteze lucrările Domniilor Voastre și să ocrotească scumpa noastră patrie.

Sesiunea ordinară a Corpurilor Legiuitoare este deschisă*.

Mesajul de tron al Regelui Ferdinand a fost primit cu aplauze. Domnul prim-ministru I. Brătianu încă a declarat apoi sesiunea ordinară a corpurilor legiuitoare române de deschisă.

Sara la orele 5 s'a ținut o consfătuire a majorităților. A luat cuvântul prim-ministrul Brătianu și a spus, că situația este foarte gravă și în astfel de vremuri nu se face multă vorbă, ci se cere tăcere și muncă, căci o mică greșală poate să aducă dezastre. Cere sprijinul majorităților parlamentare. Atât presidentul camerei, Ferechide, cât și presidentul senatului, Misir, asigură guvernul de necondiționată încredere a majorităților din ambele corpuri legiuitoare române. La orele 6 consfătuirea a fost terminată.

NOUTĂȚI.

Din cauza sfintei sărbători. „Intrarea în biserică”, numărul cel mai de aproape al ziarului nostru va apărea Luni la ora obișnuită.

Moratoriul prelungit. Prin ordinațiune ministerială moratoriul a fost de nou prelungit până la 31 Ianuarie nou 1915.

Fondul Augusta din Budapesta are intențiunea să trimită câte un dar de Crăciun fiecărui soldat de pe câmpul de războiu. S'au deschis colecte în țara întreagă în scopul acesta și din banii adunați se vor cumpăra pachete cu diferite daruri, numite pachetele Augusta. Prețul unui astfel de pachet face 3 coroane. Colectă s'a deschis și în orașul nostru, din partea magistratului, unde sunt a se trimite ofertele benevole, spre a fi trimise la locul destinațiunii.

Sfârșitul procesului din Sătmăre. Tribunalul sătmărean a înștiințat pe apărătorul avocat P. Poruțiu, că preotul G. Mureșan din Moftin și ceilalți 12 acuzați, cari au fost judecați la 17 April 1914, sunt grațiați de Maiestatea Sa Monarhul prin înaltul decret dela 8 Noemvrie a. c. Prin acest act de grație procedura penală s'a sistat, iar cheltuielile de proces în sumă de peste 6500 coroane cad în sarcina statului.

Pentru cei lipsiți. Colecta deschisă în Sibiu pentru ajutorarea familiilor lipsite de celor de pe câmpul de războiu și pentru „Crucea Roșie” a dat până la 28 Noemvrie 1914 frumosul rezultat de 51.748 coroane 51 fileri, din cari au fost întrebuințate mai înainte 35.000 coroane, iar restul de 16.748 cor. 51 fil. s'a distribuit astfel: la dispoziția comitetului orașenesc s'au pus 8000 coroane, Crucea Roșie a primit 8000 coroane, pentru Crăciunul celor din războiu s'au dat 375 coroane, iar pentru Crăciunul celor din diferitele spitale din Sibiu 373 coroane 51 fileri. Oferte marimoase se mai primesc.

de tot felul pentru iarna polară și-au uitat să ia lopiți pentru delăturarea zăpezii. În lipsa de lopiți, s'a grămădit zăpada în așa măsură, încât de mulțori nu puteau esi din casă. Însă ce nu face omul de năcaz. Fauri aveau, fer aveau. Și-au făcut lopiți cu cari delăturau neaua. Mai deoarte și-au făcut tunele sub zăpadă și prin acelea comunicau.

În afunzime de trei metri sub sloii de ghiată s'a tăiat loc și s'a planat pentru locuințe. În despărțiminte deosebite s'au pus cărbuni, oleul, și atelierele de lucru. În aceste au lucrat iarna întreagă și primăvara i-a aflat pregătiți de nou sora a-și împlini misiunea, pentru care au venit în aceste locuri ghețoase. În o odaie mai mare ceteau și prânziu iarna întreagă, a ars o lampă cu petrolu cu puterea de 200 lumini. Lampa aceasta le încălzia totodată și odaia aceasta. Căldura era de multe-ori peste 20° C. Pentru aerisare avea ventilațiune, care se folosia după trebuință.

Locuințele acestea și atelierele de lucru, o sală mare ca magazin, o localitate pentru observarea temperaturii, erau legate între sine prin o galerie. Tot aici era aranjată o localitate pentru baie de aburi.

Aranjarea aceasta expusă amănunțit ar da ea însăși material de o conferență, și acea conferență ar fi de tot interesantă. Amundsen, în cartea sa „Cucerirea polului de sud”, ne prezintă viața în cursul iernei, lucrările în atelier în forma unei călătorii, ce o face cu cetitorii săi în cartierul de iarnă.

(Va urma)

Dar pentru biserică. Parohul gr.-ort. român din Unguraș, domnul Joil Ghiurișan, a donat pe seama bisericii noastre din Dol, arsă de tot, un rând întreg de vestminte bisericesti, pentru preotul slujitor la sfântul altar, pentru care faptă nobilă îi aduc cele mai călduroase mulțămiri. Dol, 28 Noemvrie n. 1914. Gavril Curea, m. p. paroh.

Pregătiri rusești. Ziarul din Milano *Corriere della Sera* scrie din Petersburg, că în Rusia au fost convocate opt clase de etate dintre glotași.

Din Belgia. Pe câmpul de războiu în Flandra s'a stricat vremea cu desăvârșire. Ninsori, ploii și vijelii se schimbă unele cu altele. Astfel armele vor mai tăcea câteva zile. După spusele ofițerilor germani din Belgia, lupta din Flandra are să se sfârșească neapărat până în 16 Decemvrie.

Catastrofa unui vas de războiu. Vasul englez de războiu *Bulwark* s'a nenorocit în dimineața zilei de 25 Noemvrie: în urma unei puternice exploziuni a fost aruncat în aer, 700 de oameni s'au înecat în valuri. Flota engleză a pierdut până acum 19 vase de războiu, între cari 5 crucișătoare panțerate. Pierderile în oameni sunt șase mii de marinari, ofițeri și soldați. Pe *Bulwark* au perit toți ofițerii, au scăpat numai 12 soldați.

Rege rănit. Se șvonește, că regele belgian Albert a fost earăși rănit la braț în luptele de la Yser. Profesorul de chirurgie Depage din Bruxela a fost chemat la rege.

Ajutor japonez. Aliații, cum vestește parizianul *Herald*, au cerut în mod oficial trimiterea de trupe japoneze, dar deocamdată numai detașamente de geniu și pionieri.

Absintul. Alcoolismul, cum se jăluște ziarul *Temps*, ia dimensiuni tot mai înspăimântătoare în Franța. Consumarea absintului în deosebi a crescut. Toate ordinele guvernului, privitoare la oprirea acestei băuturi, au rămas fără efect. Prefecții multor orașe raportează, că străzile sunt pline de oameni beți, între cari se pot vedea mulți soldați concediați și răniți. Vânzarea absintului în sticle înfloarește ca niciodată.

Frigul pe mare. În porturile Suediei a înghețat apa mării. Circulația vaselor în Marea de Nord începe a se sista. Desghetarea se așteaptă abea în luna lui Mai, când marea va fi earăș navigabilă.

Trupe nouă. Ambasadorul englez a plecat dela Bordeaux cu o misiune specială la Londra. Cercurile bine informate din Bordeaux cred, că drumul acesta al diplomatului stă în legătură cu cererea Franței de a se trimite trupe ajutătoare mai mari din partea Angliei pe seama frontului francez dela sud-ost.

Glotașii în comitatul Făgărașului. Din patru cercuri ale comitatului Făgăraș, anume din cercul Zărnești, Șercaia, Arpașul de jos și Făgăraș, s'au prezentat cu totul 3200 glotași clasa B. Dintre aceștia s'au aflat potriviți 2015. În orașul Făgăraș s'au prezentat 220 glotași, între cari au fost găsiți buni 153. Glotașii aflați potriviți formează 65 procente din câți s'au înfățișat.

Cauza invaziunii. Unul dintre ofițerii ruși căzuți de curând în captivitate a povestit, pentru ce se face încercările rusești de a trece Carpații. Armata rusească din Galiția, zice ofițerul, se găsește într-o stare grozavă, de oarece aprovizionarea se face cu greutate enorme. Din Rusia abia se pot transporta lucrurile necesare de trai, iar Galiția nu mai poate da nimic pentru hrana zilnică, căci oastea dușmană a călcat-o până acum de șase ori și a consumat toate proviziile. În comparație cu Galiția, pământul Ungariei este intact și e bogat în produse. Acesta este motivul, pentru care oștirile rusești au năvălit a doua oară prin Carpați; va se zică nu din cauză de tactică mai înaltă, ci numai pentru procurarea de nutrimant.

Portugalia. După Franța, Belgia, Anglia, Rusia, Serbia, Muntenegru și Japonia a intrat în vârtejul războiului o nouă aliată: Portugalia. Parlamentul portugez adevărat a împuternicit guvernul său să sprijinească Anglia cu armele. Portugalia este o țărișoară săracă; are șase milioane de locuitori cu 80 procente de analfați. De teamă să nu și pearză coloniile depărtate, Portugalia a fost necesită să intre în luptă pe partea Angliei. Armata portugeză în timp de pace are 25 de mii soldați, ear în timp de război 220 mii soldați — pe hârtie. În expediție au să pornească, după ziarele din Lisabona, cam 18 mii de oameni.

Mareșal. Ca recunoștință pentru apărarea energică a frontierelor ostice ale Germaniei, împăratul Wilhelm a numit mareșal pe generalul *Hindenburg*. Aceasta i s'a adus la cunoștință prin o telegramă împărătească, ținută în termeni foarte călduroși.

Concert de binefacera. Concertul, a cărui program am publicat-o în numărul trecut, și care se organizează în favorul Crucii Roșii, se va ținea în teatrul orașului nostru Vineri la 4 Decemvrie 1914. Începutul la 7 și jumătate ore seara.

Un apel. Cunoscuta casă de editură Filip *Reklam* jun. din Lipsca a publicat un apel, unde se face propagandă cu scop ca în Germania să se adune daruri marimoase pentru ostașii armatei austro-ungare. Casa *Reklam* a deschis lista de contribuiri cu o sumă însemnată.

Garnizoana din Belfort. Ziare franceze scriu, că garnizoana din *Belfort* a încercat în ultimele două săptămâni să facă spre Alsatia mai multe năvăliri. De opt ori s'a luat ofensiva, și totdeauna fără succes: toate atacurile francezilor s'au respins, cu pierderi însemnate pe partea lor. Au căzut în luptele dela Belfort cam 20 mii francezi, morti și răniți.

Hârtia în contra frigului. Ziare franceze cer dela cetitori să trimită în masă hârtie de gazete folosite, căci poate să fie întrebuințată de soldații aflați în războiu. Soldații francezi adevărat își pun hârtia sub bluză pe piept sau peste ciorapi, și în acest mod slăbesc puterea frigului, scutind oamenii de răceală, de bronchită și alte boale. Se zice că trupele franceze ar fi aflat dela germani însușirea aceasta bună a hârtiei.

Nouă uniformă. Pantaloni roșii, deveniți pantaloni istorici ai armatei franceze, au dispărut. Soldații, de câteva zile, poartă în mare parte uniformă nouă, care la distanță este aproape invizibilă. Coloarea sa este albastră surie și albă; chipul e provăzut cu scut pentru a apăra ceafa și urechile.

Comunicația postală cu Turcia. Direcțiunea generală a poștelor și telegrafelor din Ungaria înștiințază, că la oficiile poștale otomane din Turcia se pot trimite scrisori de valoare și pachete până la maximul declarațiunii de zece mii de franci.

Tomsc. În mai multe rânduri am spus, că soldații căzuți în captivitate rusească sunt internați în mare parte în Siberia, și în deosebi în orașele Tomsc și Omsc. Vor fi mulți feciori de român prinși, în aceste două orașe, fără să fi gândit vreodată că au să ajungă în fioroasa Siberia. Prizonierilor de altfel nu le merge rău pe pământul ghișos al Aziei. Tomsc este orașul de frunte al Siberiei și n'ar face rușine nici chiar unei țări civilizate din Europa. Numai legătura cu calea ferată este cam anevoioasă. Orașul are universitate, politehnic, clinice, școli secundare, și normale pentru învățători și învățătoare, școli de muzică, și multe alte institute de învățământ. Unele părți din oraș sunt clădite după model european; altele, mai la o parte, se găsesc în stare puțin îngrijită. Peste tot soldații noștri, duși la Tomsc Siberiei, sunt împărțiiți de un tratament suportabil.

Teatru.

(x) În *Pensionul Schöller*, piesă în 3 acte, un bătrân care trăiește din rentele sale, fiind în același timp și mare amator fotograf, are gustul să petreacă o zi în mijlocul unei case de alienați.

Nepotul său, având interes să împlinească pofta unchiului bogat, îi promite să-l ducă la locul dorit. Îl duce însă nu în casă de nebuni, ci în pensionul unui oarecare Schöller. Aici rentierul fotograf face cunoștință cu persoane de multe categorii: cu un furios, cu un palavrăgiu bătaș, cu un artist închipuit și cu altele, despre care crede că sufer de idei fixe mai mult sau mai puțin primejdioase. Toate cunoștințele acestea din presupusa casă de nebuni sosesc pe urmă la locuința rentierului, conform promisiunii date. Așa acum, după alte nouă încercături, iese la iveală confuziunea întreagă.

Farsa, exagerată peste măsură și săracă în dub, a dat totuși prilej măestrului *Redl* să brileze în scene de o situație foarte comică și să producă o continuă ilaritate în sală.

Persoanele celelalte au avut toate roluri ingrate.

Miercuri, în 2 Dec., se joacă *Reședința veselă*, comedie nouă în 3 acte.

Joi, în 3 Decemvrie, *Fieca lui Hase-mann*, piesă din popor în 4 acte cu cântece, de L'Arronge.

Nr. 561/1914.

(607) 1-3

Concurs.

Pe baza rezoluțiunii Consistoriale Nr. 12081/1914 bis. pentru ocuparea postului de paroh în comuna bisericească gr.-or. rom. de clasa III-a Orăștioara-de-jos, din protopresbiteratul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B.

Doritorii de a ocupa acest post se trimită, până la termenul convenit, rugările concursuale cu documentele recerute de lege în vigoare la subscrierul oficiu și să se prezinte la biserică spre cunoaștere, cântare și eventuală servire.

Orăștie, la 15 Nov. 1914.

Oficiul protopresbiterat gr.-ort. român.

Vasile Domșa
protopresbiter.

Nr. 559/1914.

(608) 1-3

Concurs.

Pe baza rezoluțiunii Consistoriale Nr. 5447/1914 pentru întregirea parohiei de cl. III-a Sereca, protopresbiteratul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foaia „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt venitele stolare fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preotești dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta subscrierului oficiu protopresbiterat în termenul deschis, iar concurenții pe lângă obținerea concesiunii din partea protopresbiterului concernent, a se înfățișa în biserică spre a cânta, cuvânta și eventual celebra.

Orăștie, la 15 Nov. 1914 v.

Oficiul protopresbiterat gr.-ort. în conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Vasile Domșa
protopresbiter.

Nr. 583/1914.

(604) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa II, Sebeș-Purcăreț (Răchita), se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt cele fasonate în tab. B. pentru întregire dela stat.

Concurenții să-și înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul deschis subsemnatului oficiu protopresbiterat, și înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Sebeș, 6 Noemvrie 1914.

Oficiul protopresbiterat.

Sergiu Medean
prot.

Nr. 615/1914.

(605) 3-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa III. Banpotoc cu filia Chimindia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B.

Concurenții își vor așterne cererile de concurs subsemnatului oficiu, având după obținerea concesiunii din partea protopresbiterului concernent, a se înfățișa în biserică spre a cânta, cuvânta și eventual celebra.

Deva, la 1 Noemvrie 1914.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al Devei.

Dr. Ioan Dobre
protopresbiter.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiiu:

Octoihul-mare

cu litere latine.

Prețul 30 coroane.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Călindarul arhidiecezan

pe anul 1915

cu Șematismul autentic al bisericei ortodoxe rom. din Ungaria și Transilvania. Partea literară conține lucrări foarte interesante.

Prețul 80 fil, plus porte poștal 20 fil.

La Librăria arhidiecezană, Sibiiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **35 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **25 cor.**

Requisite de scris se pot procura dela Librăria arhidiecezană

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orișicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiiu, strada Măcelarilor Nr. 45

- I.**
- Adormirea Maicei Domnului
 - Bunavestire
 - Nașterea Domnului Iisus Christos
 - Fuga la Egipt
 - Iisus în biserică de 12 ani
 - La nunta din Cana
 - Iisus pe mare
 - Invierea lui Lazăr
 - Schimbarea la față
 - Rastignirea lui Iisus Christos
 - Punerea în mormânt
 - Invierea Domnului
 - Înalțarea — Floriile
 - Tăierea împrejur
 - Nașterea Maicei Domnului
 - Pogorârea Duhului sfânt
 - Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
 - Grigorie, Vasilie și Ioan
 - Adormirea sfintei Ane
 - Aflarea capului sf. Ioan Botezăt.

S. JERARCH NISIBLAE.

- II.**
- Iisus pe Cruce
 - Înalțarea sfintei cruci
 - Ilie prorocul în carul de foc
 - Tăierea capului sfântului Ioan
 - P. Grigorie teologul
 - Sf. Vasilie

- III.**
- Botezul Domnului
 - Constantin și Elena
 - Sfântul Dumtru călare
 - Sfântul George
 - Maica Domnului
 - Petru și Pavel
 - Arhanghelii Mihail și Gavriil
 - P. Ioan Gură de aur
 - PP. Ioachim și Ana

Ge. H. H. H. H. H.

- IV.**
- Arhanghelul Mihail
 - „ Gavriil
 - Apostol ori-care
 - Domnul Christos
 - Iisus în muntele Maslinilor
 - Sfântul Dumtru
 - Sfântul George
 - Ilie Prorocul
 - Ioan în pustie
 - Sfântul Nicolae
 - „ Simeon
 - „ Andreiu
 - Evangelistul Ioan
 - „ Luca
 - „ Marcu
 - „ Mateiu
 - Prorocul Zaharia
 - Apostolul Iacob
 - „ Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.					
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39-20	44-30	58-80	81-20	106-40	35-—	40-60	51-80	70-—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28-—	34-60	42-—	56-—	70-—	cor. foarte fi e.
fine . . .	26-60	29-40	46-20	56-—	72-50	23-10	27-30	40-60	49-—	65-80	20-30	23-80	35-—	43-40	60-20	18-20	21-—	30-80	39-20	56-—	„ fine.
simple . . .	14-—	16-10	18-20	26-50	36-40	12.60	14-—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14-—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	9-60	26-60	„ simple.

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tînichia și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru prapori din orișice fel de materii și de orișice coloare pe lângă condițiile cele mai favorabile